

medvirken til løsning af de mange nye og store opgaver, den fremtidige udvikling vil medføre. Således vil det efter kommissionens opfattelse være hensigtsmæssigt, at kommunalbestyrelserne får overdraget administrationen bl. a. af den sociale forsyning og en række andre kommunale opgaver, og at landsrådet får en videre adgang til at fastsætte eller deltage i udformningen af de for Grønland gældende retsfor skrifter.

Et andet hovedpunkt i betænkningen er forslaget om indførelse af en *ensartet retsstilling* for den i Grønland hjemmehørende befolkning og for andre danske statsborgere.

Som et af de mest påtrængende problemer i Grønland har kommissionen peget på den meget *store sygelighed* i den grønlandske befolkning, som navnlig hærges af tuberkulosen. Det er derfor en selvfølge, at meget omfattende foranstaltninger må træffes for at bekæmpe sygdomme og — ikke mindst — at forebygge deres opståen. Men her må man — som det også er nævnt i kommissionsbetænkningen — være klar over, at der for at opnå en effektiv sygdomsbekæmpelse i lige så høj grad trænges til sunde boliger og til en god og rigelig vandforsyning som til læger og sygehuse.

Kulturpolitikken i Grønland må i langt højere grad end før føres ud fra synspunktet, at der gennem skolen og andet oplysningsarbejde må rækkes befolkningen en hånd for at føre den ud af isolationen og for at give den forbindelse med omverdenen.

Gennem skolen, navnlig børneskolen, hvor lærere med uddannelse i Danmark må danne grundstammen i lærerstabten, men også gennem aftenhøjskoler, gennem radio og på anden måde må befolkningens færdighed i dansk opøves og dens kundskaber om verden udenfor, tekniske fremskridt og erhvervsmuligheder udvides.

Det er af fundamental betydning, at der sker en ophjælpning af de grønlandske *erhverv*, først og fremmest fiskeriet, og ved etablering af en låne- og tilskudsordning må grønlænderne hjælpes til at få større fartøjer og bedre redskaber.

Den *økonomiske politik* må iøvrigt lægges til rette med henblik på muligheden af en *afvikling af statsmonopolet*, således at det bliver muligt at drive *privat erhvervsvirksomhed* i Grønland. I prispolitikken må man ind på ved handelen i Grønland at lægge verdensmarkedets priser til grund både ved eksport og import, idet man dog for eksportens vedkommende må tilstræbe en vis konjunkturudjævning. Man må søge at nå derhen, at de grønlandske erhverv økonomisk kan komme til at hvile i sig selv.

Det er at håbe, at det *private danske initiativ* fremover vil gøre en indsats i Grønland ikke mindst ved forædling af